

" O PSIKOVI A MACICKE "

" Chcel by som mat zvieratko!", s tymto zelanim su skor, alebo neskor konfrontovani vsetci rodicia. Svetom deti je svet zvierat a prave zvierata mozu pomocou detom rozvijat ich osobnost. Nehodnotia, nemaju ziadne predsudky, reaguju spontanne na to ako sa k nim deti spravaju, nemaju ziadne bocne umysly, neschovavaju svoje pocity a na dorozumenie nepotrebuju ziadne velke slova.

Dospeli vyzaduju, preveruju a hodnotia. Zvierata akceptuju naklonnost bez jedinnej vyhrady. Malokedy odmietnu nasu spolocnost a ak, tak vzdy len pre konkretnu pricinu.

Cez zvierata sa deti ucia prisposobit svoje priania potrebam inych zivych tvorov. Vycistit andulke klietku, nakrmit morske prasiatko, ist so psikom von, nie su ziadnymi otravnymi povinnostami, ale nevyhnutnostou, ktoru vedia pochopit aj ti najmensi. A ze macicka chce mat z casu na cas klud porozumie kazde dieta.

Zvierata vychovavaju k zodpovednosti, kedze nemaju ziadne nepochopitelne poziadavky a za kazdy prejav laskavosti a dobra sa okamzite podakuju.

V nasom pretechnizovanom svete je pre mestske deti navsteva zoologickej zahrady casto jediny kontaktom zo zivou prirodou. Miestom kde maju moznost z blizka pozorovat a spoznavat rozne druhy zvierat.

Ladovy medved pripadne lev v klietke su pre deti zazitkom, nemozu vsak nahradit zive zvieratko doma.

Deti vedia byt velmi krute k zvieratam. Vytrhnut muche kridla, zavriet chrobaky do flase, detska fantazia je nevyčerpatelna. Nesmieme vsak deti odsudzovat. Malokedy je tyranie zvierat umyslom. Jedna sa skor o nepochopenie, zvedavost a neschopnost vcitenia sa. Zrejme im nikdy nikto nevysvetlil, ako sa ma spravne zaobchadzat so zvieratmi.

Pochopit prírodu a mať rad zvierata musíme deti učiť. Vlastne morské prasiatko, skrecok, mačička a psík sú najlepší učitelia. Stály kontakt so zvieratmi postupne vedie k tesnej väzbe - pochopenie a zodpovednosť sa umocňujú každodennou starostlivosťou. Priateľstvo so zvieratmi si musíme všetci, nielen deti, zaslúžiť. K tomu treba trpezlivosť, porozumenie a toleranciu.

Deti objavujú svet zvierat všetkými zmyslami. Dotyk mäkkeho kuzuska je často prvým krokom k celoživotnému priateľstvu.

Nasi najmenší vidia vo zvierati zábavnú hračku a tak s ním aj zaobchádzajú. Všetko -čo lezie, poletuje, poskakuje a cvrka - ich zaujíma, chcú uchopiť a podrobne preskúmať. Nepoznajú ešte strach pred veľkou dogou, ani odpor k chlpatým husenici.

Až postupne strácajú svoju nepredpojatosť. Odhodia pavuka ak im vylezie na ruku, a pred vycerenými psími zubami majú rešpekt. Pre deti medzi 5. a 10. rokom sú zvierata už nie hračkou, ale živými tvormi, s ktorými sa možno priateľiť. V tomto veku platí "čo sa mne páči, musí sa aj tebe" a tak sú zvierata krmené cukrikami a obliekajú do babikinych siet.

Zaujím o pozorovanie zvierat a snaha lepšie ich pochopiť nastupuje okolo 10. roku. Deti, ktoré v tomto období majú možnosť zdokonaľovať svoje vedomosti o živých prírode, ako dospelí reagujú citlivejšie na problémy spojené so životným prostredím.

Podľa dlhodobej štúdie Prof. R. Berglera, Psychologický Inštitút University v Bonne, o vzťahu detí k zvieratám v domácnosti vplyva: deti vyrastajúce bez spoločnosti zvierat sú agresívnejšie, psychicky menej vyrovnané, sú menej disciplinované, a majú menej pocitu zodpovednosti.

75% nim opytanych deti je ten mienky, ze zvierata nikdy nemozu byt takymi zlými ako su ludia, lebo:

- * zvierata su spolahlivym a vernym partnerom
- * zvierata nenadavaju
- * zvierata nevedu ziadne vojny
- * zvierata sa nehadaju
- * zvierata konaju iba na zaklade ich instinktov
- * zvierata neodvravaju

" Nie je rozhodujuce, ci ma dieta psa, macku alebo ine zviera - kazde z nich ho nauci, ze clovek nie je jediny zivym tvorom na svete. Vsetci sme clenami velkeho systemu, za ktory kazdy z nas nesie zodpovednost."
Prof.K.Lorenz

Deti si vytvaraju vzťah k zivej prirode od ranneho detstva. Vo zvierati nachadzaju casto dovernika, ktory ma niekedy viac trpezlivosti a pochopenia ako dospela osoba. Spolocnost zvierat nauci deti, ze kazdy tvor ma svoje specificke poziadavky, ktore musia akceptovat. Lahsie pochopia vseobecne zakonitosti prirody a vytvoria si zodpovedny vzťah k zivotnemu prostrediu.

Deti chu byt aktivne, chcu pomahat rodicom a byt uzitocnymi. V sucasnom casto stresovanom rodinnom zivote posobi ich snaha niekedy rusivo a otravne.

Deti radi vystrajaju, su hrave a neposedne . Chcu vytvorit nieco uzitocne, byt tvorcami veci, ktore su trvace a ktore im prinesu obdiv.

Hrou sa deti ucia. Hra je pre ne zabavou, pomocou ktorej sa rozvija ich telesna obratnosť a cvici logicke myslenie. Cim su vsestranejsie ponukane možnosti, cim su ulohy, ktore musia riesit rozdielnejsie o to viac maju deti radost z hry a tym sa aj viac naucia.

Miestom kde sa spaja hra s ucenim su tvorive dielne, kde maju deti moznost dokazat svoju zrucnosť a zabavnou formou ziskat nove poznatky.

BIBIANA - Medzinarodny dom umenia pre deti- v spolupraci s firmou Pedigree PAL a Whiskas ponuka detom a aj dospelemu doprovodu v ramci tvorivych dielni, " O psikovi a macicke "v mesiacoch april a maj prilezitost viest dialog: co znamena zodpovedny vzťah k nasim zvieracim kamaratom.

K.Machalekova

05.03.95

magazin Harmonia / pre maj 95/